

Kirke- og Underviisningsministeren: Det kan gjerne være, at mine Ord ikke vare ganske nøiagtige; da det imidlertid vides, at jeg aldrig gjennemlæser, hvad jeg siger, skal jeg lade det være usagt, om det beroer paa en Unøiagtighed i Indførelsen i Protokollen eller paa en mindre nøiagtig Udtryksmaade fra min Side; at imidlertid det Standpunkt, jeg stod paa, var mig aldeles klart og tydeligt, derom har jeg erindret. Jeg synes forøvrigt, at man kan have Nok i de Yttringer, der falde i det ene Thing, og at man derfor virkelig ikke skulde behøve at spille Tiden med ogsaa at undersøge de forskjellige Yttringer, som tilbage i Mørene kunne være faldne i det andet Thing.

Ordføreren: Jeg skal ikke forlænge Diskussionen i denne Sag. Jeg skal blot med Hensyn til de Yttringer, der ere faldne om den Maaade, hvorpaa ærede Medlemmer ville afgive deres Stemme ved Spørgsmaalet om Sagens Afgivelse til det andet Thing, tillade mig at bemærke, at jeg, skøndt den Mening, jeg har foreslået her, er bleven overvunden, dog agter at stemme for det foreliggende Lovudkast. Jeg gjør det, fordi, som jeg allerede har udtalt, dette Lovudkast ved den Anordning, hvortil det henviser og hvorpaa det beraaber sig, har givet efter min Opfattelse en bedre Tilstand i Kirken end den tidligere, og jeg gjør det, fordi jeg efter den meget tvivlsomme Stilling, Stemmerne her have indtaget ligeoverfor hinanden, maa sætte stor Pris paa, at Sagen kommer til Behandling i det andet Thing, hvorfra det, hvis Udfaldet bliver, som jeg efter min Opfattelse maa ønske, i saa Fald vil komme tilbage hertil til fornøet Overveelse. Jeg kan ikke forstaae, maa jeg sige, hvorledes noget Medlem, der med sit Ord og sin Stemme har villet virke for Antagelsen af det Forslag, som jeg tillod mig at stille, kan ville begrave Sagen her. Det forekommer mig, at det er en ganske særegen Optræden, som jeg for min Deel hverken selv kunde ville inlade mig paa eller paa nogen Maaade kunde ville anbefale. Jeg tillader mig derfor at udtale det Ønske, at det foreliggende lille Lovudkast med den dertil knyt-

tede Anordning ved vor Stemmegivning maatte komme til fortsat Behandling paa et andet Sted.

Kirke- og Underviisningsministeren: Jeg har rigtignok Forhaabninger, ganske forskellige fra den ærede Ordførers; jeg har det Haab, at han har seet dette Lovforslag her i Thinget sidste Gang som Lovforslag, og at det, naar det kommer tilbage, da er i Stikelse af Lov.

Sonne: Den ærede næstforegaaende Taler (Christensen) yttrede, at han ikke kunde forstaae, hvorledes Medlemmer, der havde stemt for Endringsforslaget, alligevel kunne stemme imod Lovforslagets endelige Vedtagelse. Jeg skal tillade mig at sige, hvorfor jeg dog agter at gjøre det. Jeg har stemt for Endringsforslaget, fordi jeg finder, at saalænge vi desværre ikke have en Kirkeforfatning, hvorved Menighedernes kunne komme til Orde, saalænge bør en Bestemmelse, der skal gjælde med Hensyn til en Ordning af disse Sager, vedtages her i Mødsdagen; jeg har altsaa stemt for Endringsforslaget, fordi jeg ønsker, at disse Bestemmelser skulle være lovmæssige, men naar dette Endringsforslag er forkastet, saa vil jeg stemme imod Lovens endelige Vedtagelse, fordi jeg ikke vil indirekte give mit Samtykke til en Fremgangsmaade, som jeg ikke kan erkjende for fuldkommen rigtig. Dermed mener jeg ikke, at Sagen i sig selv, naar den endelig skulde gennemføres, er ihjellsaaet; thi det andet Thing har Initiativ, og der er en ligelydende Lov under Behandling; og hvis nu det nævnte Thing finder det rigtigt at vedtage den, saa vil Sagen ad denne Vej atter komme paa Bane her.

Da ikke flere ønskede Ordet, fattedes Lovudkastet (see Anh. A. Sp. 1005—6), efter at være oplæst under Afstemning, der var begjært foretaget ved Nabneopraab af følgende Medlemmer: Frølund, Drejer, B. Hansen, D. Nielsen, N. Petersen, Poulsen, B. Christensen, F. Jørgensen, N. Hansen, Lüders og Kirck, og blev, som det af nedenstaaende Liste vil sees, vedtaget med 22 St. imod 17.